

Kirkonpellon Pallokerho ry, toimintakertomus vuodelta 2004

KPPK:n toiminta vuonna 2004 jatkui lähestulkoon edellisvuosien malliin. Tosin rekisteröityjen pelaajien määrä väheni 38:sta 33:een mikä sinänsä on hieman huolestuttavaa, mutta peleissä ja harjoituksissakin kävi kuitenkin porukkaa ja molemmat joukkueet säilyivät jälleen sarjoissaan. Läpi talven Maunulan yhteiskoululla pidetyssä sisäfutisvuorossa oli myös ihan mukavasti osanottajia.

Olimme jälleen ilmoittautuneet mukaan piirin Kevät-Cuppiin ja tulokset siinä olivat aivan tyydyttäviä eli niukka 2-3 tappio Orsonille ja selvä 3-2 voitto MauPa:n ikämiehistä. Voittamamme MauPa voitti kuitenkin Orsonin niin selvästi, että pääsi maalierolla jatkoon. Ykkösen valmennustehtävät oli annettu venäläiseen tyyliin peräti oikein troikan Nurro-Haavisto-Koivisto tehtäväksi ja tämä saattoikin olla osasyynä vaihteeksi todella loistavasti alkaneeseen kevätkauteen. Neljässä ensimmäisessä ottelussa saatiin nimittäin kolme voittoa ja yksi tasapeli ja pallo meni vain kerran KPPK:n verkkoon ja tähän tiesikin hetkiseksi lohkon kärkipaikkaa, mikä on KPPK:n parhaita saavutuksia kautta aikojen! Tässä tilanteessa kuitenkin valmennustroikkaa kohtasi epäonni. Miika loukkaantui polvestaan operointikuntoon ja Jukilta FC Pakilan pelaaja nro. 31 – Huom! Numero muistiin! – potkaisi säären pohjeluun poikki. Valmennustroikan kolmas jäsen Marko katosi Suomen koleasta alkukesästä ilmeisesti lämpimämpiin olosuhteisiin ja tämän jälkeen ilman valmennusta jääneelle joukkueelle paineet alkoivat kasvaa sietämättömiksi ja sen seurauksena otteet tasaantuivat normaaleiksi niin, että lopuista kahdeksasta matsista saatiin vain kaksi voittoa ja yksi tasapeli. Hyvin sujuneen alkukauden ansiosta lopullinen sarjasijoitus 13 joukkueen lohossa oli kuitenkin mainio kuudes sija. Miltos oli jälleen ylivoimainen maaliseppo tekemällä kolmessa matsissaan yhteensä viisi osumaa. Tästä voikin vetää selvän johtopäätöksen, että alkavan kauden valmennuksesta vastaavan valmennustoimikunnan tärkein tehtävä tulee olemaan Miltoksen saaminen mukaan jokaiseen otteluun.

Ikämiehet aloittivat kautensa täysin toisella tyylillä kuin ykkösen: neljä ottelua ja kaikista melko selvät tappiot. Pelaajista ei kyllä ollut pulaa, enemmänkin peliajatuksesta joka oli välillä pahasti kateissa. Piirin huonoimmalta ikämiesporukalta Lauttasaaren Dickeniltä saatiin sentään seutsemällä miehellä (!) 1 - 1 tasapeli ja kevätkausi huipentui huimaan 1 - 0 voittoon keväällä nolla maalia tehneestä FC Wartti/WB:stä. Syksyksi oli kevään huonon menestyksen seurauksena tiedossa ainakin etukäteen helpommat vastustajat. Tosin tällä kerralla otteitaan kevästä parantanut Wartti murskasi meidät 2 - 0, Dickenin sentään onnistuimme voittamaan täydellä miehistöllä ja uuden tuttavuuden, teoriassa nimekkään FC Kontun löimme heidän oman lainamiehensä avustuksella 2 - 1. Siihenpä ne syksyn ilonaiheet lähes jäivätkin, mukaan voidaan vielä laskea PP:ltä otettu taistelutasapeli. Liiga-HJK:ta ja Punavuoren Palloa vastaan meillä ei kuitenkaan ollut mitään mahdollisuuksia, onneksi sentään tällä kerralla saatiin Antti Muurinen pidettyä kurissa. Mutta loppujen lopuksi sivusimme edellisen kauden saavutustamme eli sijoituimme jälleen piirin kolmanneksi huonoimmaksi ikämiesjoukkueeksi. Pelaajia onneksi riitti ja

tärkeintähän ei ole huima menestys vaan hauska yhdessäolo. Heikki Erikkilä puhkesi tällä kaudella lopultakin ”kukkaan” ja voitti maalintekijätilaston kolmella osumallaan.

Kohtasimme jälleen lapualaisen ikämiesjoukkueen F.T Aikapojat tällä kerralla Helsingissä elokuun lopulla ja etukäteen ottelussa oli meille kovat paineet, sillä jos häviäisimme se olisi kaikkiaan kymmenes peräkkäinen kerta. Pelikentäksi onnistuimme saamaan lopulta taas loistavan Oulunkylän nurmen ja vieraidemme purkautuessa linja-autosta tilanne näytti kyllä mainiolta: Tavallisen parinkymmenen ”ampiaispaidan” sijasta heillä oli vain 13 pelaajaa meidän vahvuutemme ollessa 17. Ottelun alku olikin aika tasaista tunnustelua ja tällä kerralla puolustuksemme onnistui pitämään hyvin kurissa Aikapoikien muutamat avainpelaajat. Helsingissä aina hyvin esiintyneellä Aikapoikien Jorma Saarella oli pari maukasta paikkaa, mutta tällä kerralla ei lapikas ollut kohdallaan. Toisella puoliajalla iski kuitenkin kylmänä suihkuna aikoinaan seitsemällä markalla lapualaisille myymämme Jyrki Ahonen pallon rangaistusalueen sisältä ottelun kakkosveskarimme Heikki Saaren taakse. Joukkueemme ei kuitenkaan masentunut takaiskusta vaan jatkoi ankaraa takaa-ajoa ja se palkittiinkin ensimmäisen jakson maalivahdin paikalta kentälle siirtyneen Ilkka Ylihärsilän loistavalla tykityksellä Aikapoikien hyvin pelanneen maalivahti Jorma Ulvilan selän taakse. Ottelu jatkui tasaisena loppua kohti ja juuri kun näytti, että päätyisimme ratkaisemaan voittajan rangaistuspotkukilpailulla, pääsi KPPK:n vaihtovirheen takia vieraiden Mikko Jutila laidalta vapaaksi. Vielä kun Oulunkylässä harvinainen pyörretuuli eli trombi tarttui Mikon lähes yliajalla potkaisemaan palloon ja johdatti sen kaikkia fysiikan lakeja uhmaten maalivahtimme tekniikan tohtori Heikki Saaren taakse lähes maalin ylänurkkaan, oli pettymyksen kalkki todella karvas nieltäväksi nyt jo siis kymmenennen kerran peräkkäin.

Saimme kuitenkin vähitellen koottua itsemme ja loistavissa olosuhteissa ja ympäristössä Santahaminassa pidetyssä illanvietossa hyvän ruuan ja parin oluen avustuksella alkoi elämä taas hymyillä. Aiomme siis edelleen jatkaa tätä tappiollista ystävyysottelujen sarjaa vuonna 2005 Lapualla. Tärkeintähän ei ole voitto, vaan hyvät jatkot!

Ja sitten vielä tuttu loppufraasi. Lopuksi tahdon lausua kiitoksen sanat kaikille toiminnassamme kuluneella kaudella mukana olleille: tosiasiaassa kulunut vuosi on ollut jälleen seuramme historian parhaimpia kautta aikojen ja siitä on hyvä jatkaa kohti uusia haasteita.

Muistiin merkinnyt sihteeri Ari Latomäki ja Pj. Jukka Koivisto